

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a JUDr. Jany Kubenové v právní věci žalobce: **Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, se sídlem Praha 9, Sokolovská 217/42, zastoupený Mgr. Markem Stubley, advokátem, Advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s., se sídlem Praha – Smíchov, Radlická 28/663, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS-R10,11/2010/VZ-9077/2010/310/JSI ze dne 13.9.2010,

t a k t o :

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce napadá rozhodnutí předsedy žalovaného č.j. ÚOHS-R10,11/2010/VZ-9077/2010/310/JSI ze dne 13.9.2010, kterým bylo zrušeno předchozí rozhodnutí žalovaného vydané v prvním stupni správního řízení č.j. ÚOHS-S267/2008/VZ-13118/2009/540/VKu ze dne 8.1.2010 a kterým byla věc vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Již z napadeného rozhodnutí se podává, že proti prvostupňovému rozhodnutí podal rozklad žalobce jako zadavatel a C D V služby, s.r.o. a V-TRADE, s.r.o. jako vítězný uchazeč (tyto společnosti podaly v příslušném zadávacím řízení společnou nabídku). Žalovaný napadeným rozhodnutím zrušil prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil do stádia řízení v prvním stupni.

Žalobce v podané žalobě uvádí, že jeho žaloba není nepřipustnou podle § 68 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), neboť prvostupňové rozhodnutí bylo napadeným rozhodnutím změněno na újmu žalobcových práv k opravného prostředku jiného. Napadené rozhodnutí je podle žalobce nezákonné pro vady. Žalovaný jednak rozhodoval v rozporu se zásadou materiální pravdy; žalovaný v napadeném rozhodnutí pominul skutečnosti, na které žalobce ve správním řízení poukazoval, jež souvisely se specifiky plnění, které bylo předmětem příslušné veřejné zakázky. Napadené rozhodnutí je navíc podle žalobce vadné, neboť žalovaný překročil rozsah přezkumu v dané věci; žalobce napadl pouze výrokové části I. a III. prvostupňového rozhodnutí, nikoli výrokovou část II., ve vztahu k níž žalovaný dovodil pochybení v řízení v prvním stupni. Navíc je žalovaný

pro další průběh správního řízení v podstatě „naveden“ k dalšímu rozhodování i úvahami obsaženými v napadeném rozhodnutí, které se týkají výše uložené sankce. Žalobce konečně namítá i vadu napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že rozhodnutí nebylo vydáno v zákonných lhůtách.

Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný navrhuje žalobu jako nepřipustnou odmítnout. Jediným účinkem napadeného rozhodnutí je zrušení předchozího prvostupňového rozhodnutí ve fázi řízení o rozkladu a nikoli založení, změna, zrušení nebo závazné určení žalobcových práv. Jestliže se žalobce hodlá u soudu bránit zkrácení svých práv, nechť vyčká konečného rozhodnutí ve věci.

Předtím, než se soud mohl zabývat otázkami důvodnosti žaloby z uplatněných žalobních důvodů, musel vyřešit otázku přípustnosti žaloby. Soud dospěl k závěru, že žaloba je nepřipustná podle § 68 písm. e) s.ř.s., neboť napadáno je rozhodnutí, které je z přezkoumání vyloučeno podle § 70 písm. a) s.ř.s.

Pro posouzení otázky přípustnosti je klíčovou skutečností, že napadeným rozhodnutím bylo zrušeno předchozí prvostupňové rozhodnutí a v jeho důsledku nadále probíhá před žalovaným správní řízení; toto správní řízení tedy napadeným rozhodnutím nebylo ukončeno. Tato skutečnost vyplývá ze samotného textu napadeného rozhodnutí a není ani mezi účastníky řízení spornou. Za tohoto stavu není podstatný zbylý obsah správního spisu, nejsou podstatné důvody, o které žalovaný napadené rozhodnutí opřel, ani okolnosti jeho rozhodování, podstatnou je skutečnost, že věc se po vydání napadeného rozhodnutí vrátila do stádia řízení v prvním stupni, kde o ní bude znovu rozhodováno – a tedy teprve hypoteticky do právní sféry žalobce autoritativně žalovaným zasahováno.

Zrušením prvostupňového rozhodnutí správního orgánu a vrácením do stádia řízení prvostupňového věc u žalovaného neskončila. Napadené rozhodnutí žalovaného nemění nic na veřejných subjektivních právech žalobce, žádné právo ani povinnost mu nezakládá, nemění, neruší ani závazně neurčuje, přestože je v jeho odůvodnění vysloven právní názor, který je pro správní orgán prvního stupně závazný a z něhož bude muset v dalším průběhu vycházet.

Podle § 65 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Toto ustanovení tedy kodifikuje „rozhodnutí“, a tak i vymezuje, proti jakému úkonu správního orgánu lze podat žalobu a vést o ní řízení podle § 65 a násl. s.ř.s. Ty úkony, které nenaplnějí znaky „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., jsou podle § 70 písm. a) s.ř.s. ze soudního přezkoumávání vyloučeny.

Ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. je v souladu s judikaturou (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2006 ve věci sp. zn. 4 As 65/2005, www.nssoud.cz) nutno vykládat tak, že lze ve správním soudnictví, v režimu § 65 a násl. s.ř.s., přezkoumávat taková rozhodnutí, jimiž je negativně dotčena právní sféra žalobce.

I za předpokladu, že by v daném případě v novém řízení správní orgán bezesbytku respektoval právní názor žalovaného vyjádřený v napadeném rozhodnutí a v jeho intencích rozhodl, není nyní napadené rozhodnutí tím správním aktem, který by konečným způsobem zasahoval do hmotněprávní sféry žalobce. Tím bude až nové rozhodnutí, které ve věci samé bude vydáno a které může být žalobcem napadeno nejen opravným prostředkem v rámci správního řízení (tu rozkladem), ale návazně na to též další žalobou. Žalobce je zadavatelem a řízení před žalovaným je vedeno o tom, zda jako zadavatel svými jednotlivými úkony porušil zákon o veřejných zakázkách či nikoli, a pokud ano, zda se tím dopustil správního deliktu či nikoli, a pokud ano, zda mu bude uložena pokuta či nikoli, a pokud ano, pak v jaké výši. Skutečný zásah do právní sféry žalobce by tedy znamenalo až rozhodnutí o těchto otázkách. Nyní napadeným rozhodnutím o ničem takovém rozhodnuto nebylo. Zdejší soud se tedy neztotožňuje se žalobcem, je jeho žaloba je přípustná z toho důvodu, že prvostupňové rozhodnutí bylo napadeným rozhodnutím změněno na újmu žalobcových práv k opravného prostředku jiného; k žádné změně předchozího prvostupňového rozhodnutí napadeným rozhodnutím nedošlo. Napadeným rozhodnutím žalovaný ve druhém stupni správního řízení rozhodnutí prvostupňové zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí.

Za této situace je napadené rozhodnutí rozhodnutím správního orgánu pouze po formální, nikoli však po materiální stránce, neboť definitivním způsobem neupravuje veřejná subjektivní práva účastníků řízení (nezakládá je ani neruší), nikterak je nemění ani nedeklaruje; jde tedy ve smyslu systematiky s.ř.s. o úkon správního orgánu, který není rozhodnutím [§ 70 písm. a) s. ř. s.] a žaloba proti němu je dle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřípustná.

Oporou k právě uvedenému závěru je zdejšímu soudu i recentní rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, který za skutkově totožné situace dospěl k témuž závěru v rozsudku ze dne 16.6.2011 ve věci sp. zn. 2 As 38/2011 (www.nssoud.cz).

Za tohoto stavu se zdejší soud nemohl zabývat jednotlivými tvrzeními obsaženými v žalobě, jimiž jsou argumentovány vady řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, ani se nezabýval otázkou možných osob zúčastněných na řízení, nýbrž musel žalobu bez dalšího jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítnout.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s.ř.s., kterou lze podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 5.8.2011

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová